

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm
Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvns Rectè
Obeundum**

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

De confessarij cura circa personam suam, ac primo de scientia confessarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

DE CONFESSARI

CVRA CIRCA PERSO-

NAM SVAM, AC PRI-

mò de Scientia.

CAPVT I.

QUOD ad Confessarij personam attinet, vt rectè & *quinque* securè suo fungatur offi- *confessa* cio, quinq; (vt ferè omnes *uio neces* consentiunt) ei necessaria *saria.* sunt scilicet, scientia, potestas, bonitas, prudentia, secretum. Ex quibus tamen, quædam ad ipsam Sacramenti huius administrationem sunt necessaria: quædam vt inculpatè ab ipso confessario administraretur, quædã vt decorè, & cum fructu magno animarum.

Ac primo quidem loco, scientia ne- *Primò* cessaria est eatenus, vt à non peccatis, *scientia.* peccata, & mortalia in communi vel ex genere à venialibus discernat. Ex genere *Peccata* sunt mortalia, quæ contra charitatem *morta-* Dei & proximi admittuntur: quod intel- *lia ex ge-* ligetur videndo, an sint contra præcepta *nere* Dei vel Ecclesiæ. contra votum, vel con- *qua.* scientiam, quod accidit ijs, qui id quod *repu-*

DE

reputant mortale (fortè non verè) nihilominus faciunt. Sciat etiam oportet generaliter, quæ mala esse satis apparet: vt septem peccata capitalia, & species eorum, quæ statim annexum malum ostendunt ex seipsis. Caueat autem facile pronuntiare, aliquid esse mortale, quod certò nesciat; in dubijs, inclinet potiùs ad securiorem partem, in difficilioribus nouerit dubitare: vt quod per se non potest, alios consulendo resoluat. Interim si res fuerit talis, vt nisi de ea constiterit, dari nequeat absolutio, differenda erit decenter, admonitio, vt redeat, pœnitenter.

*Peccato-
rum cir-
cumstan-
sæ,*

Debet etiam scire circumstantias peccatorum, præcipuè eas, quæ mutant speciem actus, & ex quibus potest reddi peccatum mortale: vt si tenetur pœnitens ad restitutionem, si vult perseverare in peccato, si incidit in casus reseruos, si est in excommunicatione. Et præcipuè eas excommunicationes scire debet, à quibus ipse non potest absoluerè. De alijs vinculis suspensionis & interdicti, & de nota irregularitatis, licet non sit perinde necessaria, aliquatenus certè curanda est cognitio: sciat etiam in quibus casibus sit iteranda confessio,

Præ-

è non verè) ni-
t etiam oportet
le satis apparet:
alia, & species
exum malum o-
eat autem facile
mortale, quod
inclinat potius
n difficilioribus
d per se non po-
soluat. Interim
e ea confiterit,
differenda erit
t redeat, pœni-

umstantias pec-
quæ mutant spe-
potest reddi pec-
netur pœnitens
perseuerare in
is reseruos, si
e. Et præcipuè
scire debet, à
soluere. De a-
& interdicti, &
cet non sit pers
us certè curan-
n in quibus ca-

Pri-

CONFESS.

XX

Primò, scilicet, cùm in pœnitente de- *Confes-
sio qui-*
ficat propositum abstinendi à peccato. *bus cas-*

Secundò, cùm ex intentione aliquod *bus ite-*
peccatum omissum est in confessione. *randa,*

Tertiò, cùm confessarium non ha-
buisse potestatem absoluendi constat,
quod accideret, si non esse sacerdotem,
vel non habuisse jurisdictionem, vel cer-
tè non eius vsum propter excommuni-
cationem publicatam vel suspensionem
constaret. Quartò, cùm constat mentis
compotem non fuisse confessarium, vel
noluisse absoluere. Quintò, si omnino
ignorans fuit sacerdos, adedò vt qua for-
ma ad absoluendum vti deberet, nesci-
ret, vel sermonem pœnitentis non in-
tellexit. Sextò, si pœnitens impedimen-
tum habuit, vt excommunicationis.

Multi addunt Septimum, id est ob pœ- *Propter
pœnitent-*
nitentiam ex contemptu vel nimia ne- *tiam o-*
gligentia omissam, cuius pœnitens ob- *missam,*
litus est: Propter hoc tamen vltimum *confessio*
iterare potius securitatis, quàm necessi- *non ite-*
tatis est *randa.*

Scire etiam tenetur, quousq; se exten-
dat potestas ei concessa, qui autem non
x obedientia, sed ex sua voluntate se
offert ad audiendas confessiones, vbi
alij præsertim idonei non desunt, instru-

stor scientia esse debet

Quia autem dubitas, an sit idoneus, si ei imponitur à superiore, intrepidè obediat.

De potestate Confessarij.

Potestas ordinis. **P**otestas jurisdictionis. **R**eliquis ab Excommunicatione re servata qui pœnitentia. **I**n mortis articulo qui.

PRæter scientiam, Confessario necessaria est triplex potestas: prima ordinis, ut sit Sacerdos: secunda jurisdictionis, ordinaria vel delegata, ut scilicet facultas ab eo, qui potest, ei concedatur. Qui enim à reservatis sibi peccatis absolueret, scienter, vel ignorantia juris crassa, graviter peccaret, & cui hoc accideret, deberet obtenta facultate absolvendi, & vocato pœnitente, si fieri commodè posset) quasi volens de alijs interrogare, & certior fieri, cum eiusdem consensu, vel eodem ad confessionem inducto eum iterum absolvere; si non potest cum eo loqui, vel sine scandalo monere, Christo committat. Religiosus, qui ab excommunicatione à jure, vel quicunque ab excommunicatione in Bulla cœnæ reservata, sine potestate absolvere præsumeret, excommunicationem incurreret. In articulo tamen mortis naturalis vel illatæ, ut in his, qui morti adjudicati sunt de omnibus excommunicationibus, & peccatis potest quivis Sacer.

cerdos absoluere. Tertia potestas est quo
ad vsu, ne scilicet sit excommunicatus
suspensus, vel irregularis. De excōmuni-
catione autem, suspensione & irregula-
ritate, ac etiam interdicto alibi plura.

De bonitate Confessarij.

Est enim necessaria Confessario bo-
nitas. Qui enim in peccato mortali
audiret confessiones, mortaliter pecca-
ret. Vice versa quo ipse melior, & in om-
nibus virtutibus, præcipuè in charitate
fraterna, & zelo animarum eminentior
fuerit, eo aptius erit instrumentū diuinę
bonitatis, vt per ipsum dignetur pœni-
tenti plenius gratiæ ac virtutum incre-
mentum præstare. Ad bonitatē pertinet,
vt sit compositus exterius & interiùs qui
confessiones audit: exterius quidem, vt
nihil videatur in vultu & gestibus, vel
motibus corporis, vel etiam in vestitu,
nec in voce audiatur quod non deceat
virum maturum, & qui meminit se locū
Dei tenere. Interiùs verò, vt consideran-
do cuius vices gerat, tanquam in eius o-
culis cum reuerentia & timore sancto
hoc officium peragat, & humiliter de se
sentiens, in corde suo confitentes sibi
præferat, ac se meliores existimet.

De

fit idoneus, si
intrepidè ob-

Confessarij.

Confessario neces-
saria: prima ordi-
nanda iurisdictione
a, vt scilicet fa-
ci concedatur.
ubi peccatis ab-
ignorantia juris
& cui hoc acci-
facultate absol-
te, si fieri com-
as de alijs inter-
, cum eiusdem
onfessionem in-
uere; si non po-
ne scandalo mo-
t. Religiosus, qui
ure, vel quicun-
one in Bulla cœ-
estate absoluere
unicationem in-
amen mortis na-
is, qui morti ad-
ous excommuni-
potest quiuis Sa-
ccr.

uis Sa-

cerdos

potest

absolue-

re.

Pote-

stas quo

ad vsu.

Bonitas

Confes-

sarij.

Confes-

sarij

sit com-

positus.

Exte-

rius.

Inte-

rius.

Confes- sarii pru- denis. **P**Ræterea prudentem esse oportet, tū erga pœnitentem, in eius vulneribus medici more perscrutandis, ac medicina adhibenda (de quo inferiùs) tum erga se ipsum, cautè agendo in iis interrogandis, quæ possent in tentationem adducere incautos: verbis etiam honestis v-
tatur, & vti deceat: Satis enim est intel-

Aspectus Confessarii & pœnitentis vitan- dus. ligi, id quod dicitur Quod attinet ad aspectum, excludendus est vtrinque, vt nec qui confitetur faciem confessarii, nec confessarius videat confitentis præcipuè si mulieres sunt: imò ad latus sunt constituendi, & si nihil fuerit intermedium quod aspectum prohibeat, aurem eiusdem præbendo, certè manu ab eodem latere maxillæ adposita, faciei aspectus excludi poterit. Mulieres verò

Mulieres in publico, & cito expediende. Quid cū frequen- ter confiten- tes. non nisi in publico audire, & breuiter quantum fieri potest, & res patitur, eas expedire conuenit. Frequenter confitentibus certum tempus constitui debet, extra quod non audiantur: & cum eisdem potius seueri quàm blandi sint Confessarii, nec longis prædicationibus vtantur: & quamuis est prudentiæ resolutionem eorum, de quibus dubitat Confessarius, differre, donec rem
meli-

meli-
funt
set al
conf
infig
mori
ret a
fiori
peric
non p
ordie
rius,
suum
ergo
tur ra
niten
vel ill
Si no
ciend
vel re
dubii
trans
uenit
seruat
declin
loca,
etiam
neque
qui m

melius expenderit, tamē eos, qui parati sunt facere quod debent, interdum poterit absoluerē. Si casus occurreret, de quo constat, quod variē sentiunt doctores, insignes, alij scilicet quod sit peccatum mortale, alij contra, & pœnitens adhæreret alicuius eorum opinioni periculiosiori, tutior quidem via ei suadenda, & periculi terror incutiendus est: sed tamē non potest ei negari absolutio, ab eo qui ordinarius est: qui tamen nō est ordinarius, si sentit esse mortale, sequi potest suum iudicium, & non absoluerē: videat ergo quid expediat. Quod si non innitatur rationi validæ, nec claro auctori pœnitens, & dubium sit an peccatū hoc sit, vel illud, omnino debet abstinere velle, Si non de peccato agitur, sed an hoc faciendum nec ne, puta pœna sub eunda, vel restitutio facienda, &c. benignior in dubiis pars eligenda, iuxta illud cap. de transact. In his super quibus ius non inuenitur expressum, procedas æquitate seruata, semper in humaniorem partem declinando, secundum quod personas, loca, & tempora videris postulare. Est etiam prudentiæ, cū omnes audire nequeat, eos libentius & prius audire, qui magis indigent, ut sunt qui rariùs

*Quid cū
casus ac-
currit,
de quo
varie
sentiunt
Docto-
res.*

son.

se oportet, tū
ius vulneribus
is, ac medicina
(s) tum erga se-
is interrogan-
tionem addu-
am honestis v-
enim est intel-
quod artinet ad
est vtrunque, ut
n confessarii,
nfitentis præ-
o ad latus sunt
merit interme-
nibeat, aurem
e manu ab eo
ofra, faciei
Mulieres verò
, & breuiter
s patitur, eas
uenter confi-
constitui de-
ntur: & cum
m blandi sint
prædicationi-
est prudentiæ
quibus dubi-
, donec rem
meli-

Quinam confitentur, & quorum spiritualis pro-
*libenti*⁹ factus redundat ad maiorem Dei glori-
o prius am & commune bonum.

confes-
sario au-
diendi.

De secreto vel sigillo confessarij.

Confes- **D**Emum Confessarius debet esse se-
tionis si- cretus; vt nullo præcepto, etiam
gillum summi Pontificis, manifestet, quæ in
quàm confessione audiuit, & potest dicere, &
arctè ser- iurare se nescire, quia nescit vt homini
uandū. subiectus, licet magnum aliquod ma-
 lum immineat non reuelando: cui ta-
 men malo prouidere par est, quo ad e-
 ius fieri potest, non prodendo confiten-
 tem vlllo modo, nec odiosam faciendo
 confessionem. De licentia tamen confi-
 tentis, & citra scandalum, possunt reue-
 lari audita: sed non debent, nisi prodesse
 se possint. Qui interrogatus an absol-
 uerit aliquem, dicit se non absoluisse,
 quia ex multis causis hoc potuit accide-
 re, non est quidem ille semper damnan-
 dus vt reuelator, sed malè diceret, po-
 tius dictum oportuit, se fecisse quod
 debuit, imò si ex consultatione confes-
 sarij, vel etiam peccati proprij confes-
 sione, posset innotescere peccatum ali-
 cuius in confessione auditum (quod ra-
 rò admodum posset accidere) potiùs
 differ-

Nota.

Q.
sp
dum. d.
fessario
cum in-
terroga-
tur.

differ
 ligatio
 da. Ca
 cati g
 quam
 de per

DE C

nis rec
 riùs &
 charita
 gis nec
 pœnita
 ad hui
 dum d
 modi,
 qua ag
 modat

De h